

Cartea lui Enoh

Ghid original pentru o lectură atentă · Resurse creștine pentru suflet · 2026

Acest volum este un ghid de lectură, nu traducerea integrală a textului antic. Ediția engleză integrală este indicată în surse.

De ce să citim Cartea lui Enoh?

Cartea lui Enoh, numită de obicei 1 Enoh, este o colecție de scrieri iudaice vechi, atribuite în tradiție patriarhului Enoh din Geneza 5:21-24. În ea apar povestiri despre veghetori, judecată și speranță. Nu este o singură carte scrisă de Moise și nici o dovadă că toate Bibliile ar fi avut cândva exact același cuprins. Acest ghid original te ajută să citești responsabil textul, fără a-l confunda cu o traducere integrală.

Enoh în Biblie și în 1 Enoh

Geneza spune pe scurt că Enoh a umblat cu Dumnezeu. Evrei 11:5 îl amintește în lista martorilor credinței. Iuda 14-15 atribuie lui Enoh o profeție care corespunde unei idei din 1 Enoh 1:9. Faptul că un autor al Noului Testament citează un text nu stabilește automat statutul canonic al întregii colecții. Pentru început, citește aceste trei pasaje în Biblia ta și notează ce spun efectiv.

Ce conține colecția?

Împărțirea uzuală urmărește cinci părți: Cartea Veghetorilor (capitolele 1-36), Parabolele sau Asemănările (37-71), Cartea Luminătorilor Cerești (72-82), Cartea Viselor (83-90) și Epistola lui Enoh (91-108). Partea despre veghetori dezvoltă o interpretare veche a Genezei 6:1-4. Nu citi imaginile sale apocaliptice ca pe un calendar precis al evenimentelor viitoare.

A fost scoasă din Biblie?

Expresia „scoasă din Biblie” presupune un canon unic, identic în toate comunitățile, ceea ce simplifică istoria. 1 Enoh este inclusă în canonul Bisericii Ortodoxe Etiopiene. Nu face parte din canonul catolic sau din canonul protestant. Fragmente aramaice de Enoh au fost descoperite între Manuscrisele de la Marea Moartă; ele arată că textul circula în antichitate, fără să rezolve singure întrebarea statutului său în fiecare tradiție.

Apocrife, deuterocanonice, pseudepigrafe

Termenii nu sunt perfect interschimbabili. Cărțile numite deuterocanonice de catolici cuprind Tobit, Iudita, Înțelepciunea, Sirah, Baruh, 1 și 2 Macabei și adaosuri la Estera și Daniel. Protestanții le plasează în afara canonului lor, iar alte tradiții au alte liste. 1 Enoh este discutată adesea printre scrierile pseudepigrafe, dar este canonică în tradiția etiopiană. Precizează mereu tradiția la care te referi.

Cum să citești fără să te pierzi?

1. Citește Geneza 5:21–24 și 6:1–4, apoi Iuda 14–15. 2. Începe cu 1 Enoh 1–5 și 6–11 într-o ediție identificată clar. 3. Scrie separat observațiile despre textul antic și întrebările teologice pe care ți le ridică. 4. Compară afirmațiile cu contextul pasajelor biblice, fără să transformi fiecare imagine în doctrină. 5. Discută diferențele dintre tradițiile creștine cu respect.

Alte lecturi înrudite

Cartea Jubileelor este o altă scriere veche păstrată în canonul etiopian; relucrează teme din Geneza și Exodul. Tobit și Sirah oferă exemple de cărți deuterocanonice în tradiția catolică. Citește fiecare lucrare cu autorul, epoca, tradiția și ediția la vedere. Pe site sunt legături către liste canonice și textul integral, în engleză, al unei ediții vechi a lui 1 Enoh.

Întrebări pentru reflecție

Ce afirmă direct Geneza despre Enoh și ce adaugă literatura ulterioară? Cum schimbă înțelegerea ta faptul că diverse comunități au canoane diferite? Ce întrebare ai vrea să adresezi unui cercetător biblic sau unui păstor după lectura textului?

Surse și lecturi

[Canonul Bisericii Ortodoxe Etiopiene](#)

[Manuscris aramaic 4Q201, Israel Antiquities Authority](#)

[Epistola lui Iuda, USCCB](#)

[Lista cărților deuterocanonice, USCCB](#)

[1 Enoh, ediția engleză R. H. Charles, Project Gutenberg](#)

[Citește ghidul și online](#)